

School, een onvergetelijke tijd om te spelen, leren en af en toe wat te pesten. Ja pesten werd door de nonnen getolereerd: manke, rooie en schele waren de gebruikelijke woorden. Achter deze jongens aanlopen en maar schelden. Ik kan me niet herinneren ooit gestraft te zijn.

Mijn schooltijd (Joannes, lagere school) blijft altijd in mijn geheugen als de meest zorgeloze jaren in mijn leven, in een omgeving van water, weilanden en ruimte.

Dan natuurlijk de kerk en school, onherroepelijk met elkaar verbonden. De dagelijkse weg naar school ging dan ook altijd eerst via de kerk. De nonnetjes in mijn tijd waren zuster Clara en zuster Ludgerus en de onderwijzeressen juf Jansen en juf Hermans. 40 jaar zijn deze werkzaam geweest op school.

In de Tweede Wereldoorlog 1940-1945 gingen school en kerk gewoon door. We liepen dagelijks door de wegversperring zonder lastig gevallen te worden, maar de soldaten waren duidelijk aanwezig!

Schoolfoto's uit het familiealbum:

1944 Speelplaats Sint Joanneschool. Kleuters en 1e klas (?).
In het midden met jasje Ton Welling (1939)

Sint Joannesschool. 6e klas Artis Amsterdam.
Uiterst links brildragend Ko Welling (1937)

Leo Welling (1941), Ton Welling (1939) en Piet Welling (1943)